

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2002-2003

10 december 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de sportieve gevolgen van het succes van onze jonge tennisvedetten

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de engagementen van de Vlaamse overheid in het Vlaamse Wielercentrum Eddy Merckx te Gent

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de decretale basis voor de gemeentelijke sportraden

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de aangekondigde reorganisatie van de topsportscholen

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Dinsdag 10 december 2002

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Marino Keulen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 13.52 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Kris Van Dijck tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de sportieve gevolgen van het succes van onze jonge tennisvedetten

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Dijck tot de heer Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de sportieve gevolgen van het succes van onze jonge tennisvedetten.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil eerst duiden waarom ik deze vraag stel.

Mijnheer de minister, ik heb u als kersvers minister al vragen gesteld over deze materie. Ik ben ervan overtuigd dat het sportbeleid in Vlaanderen erop gericht is om mensen aan te zetten tot sportbeoefening op alle mogelijke niveaus, van het recreatieve tot de topsport. Daarom vraag ik me af of het beleid kan inspelen op gebeurlijke successen, of het dit in voldoende mate mee kan sturen en begeleiden en of dat zijn weerslag heeft op het hele sportbeleid. Als het regent in Parijs, dan druppelt het in Brussel : als de sport floreert aan de top, dan krijgen we daarvan de neerslag op het hele sportbeleid.

In deze context meen ik dat de tennissport op dit ogenblik het typevoorbeeld is waaraan we enkele zaken kunnen toetsen. Het is de verdienste van niet alleen de vedetten, maar ook van de tennisfederatie die jaren geleden baanbrekend werk heeft

verricht. De VTV was een van de eerste sportfederaties die zich niet alleen entte op de nieuwe staatsstructuren, maar hier ook op een zeer correcte wijze invulling aan gaf.

Als er successen worden geboekt, pleit dit alleen maar voor de federatie. Het is een open deur intrappen dat de tennissport dankzij een aantal individuen hoge ogen gooit. We spelen daarenboven ook in ploegverband mee op wereldniveau. Vroeger hadden we Sabine Appelmans en Dominique Van Roost, en vandaag hebben we Kim Clijsters en Justine Henin in de Franse Gemeenschap. Voor de toekomst ziet het er ook rooskleurig uit dankzij Elke Clijsters en Kirsten Flipkens die aan de grote poort staan te kloppen om binnen te treden. Bij de heren zijn er ook enkele tennissers die van zich doen spreken, waaronder Xavier Malisse. We kunnen dit alleen maar toejuichen.

Is het niet vanwege de internationale uitstraling van tennissers als Kim Clijsters, dan is het wel wegens de positieve invloed die ze als rolmodel hebben. Uit heel Vlaanderen krijg ik te horen dat jonge meisjes niet langer treuzelen om haar voorbeeld te volgen en zelf de tennisracket ter hand te nemen. We nemen dit fenomeen ook waar op andere domeinen waarbij sportfiguren een rolmodel vervullen. Voetbal bijvoorbeeld kan kansarme jongeren aanzetten tot sportbeoefening, omdat ze een rolmodel zien in de voetballers in wiens voetsporen ze trachten te treden.

Als steeds meer mensen een sport wensen te beoefenen – en dit is momenteel het geval in de tennissport –, dan rijst ook de vraag naar voldoende lesgevers en trainers. Een half jaar geleden heb ik u de vraag gesteld of we voldoende tennisleraars kunnen afleveren. Toen was er een probleem in verband met de Vlaamse trainersschool. Er werd gesteld dat de drempel vrij hoog is om in te stappen als mensen de kans zien om sportleraar te worden zonder diploma. Als de vraag groot is en het

Van Dijk

aanbod klein, kunnen ze ook zonder lessen te volgen aan de bak komen. Ze denken dan ook : elk uur dat ik les zou volgen, kan ik ook les geven, wat nog wat opbrengt.

Ik zou dan ook graag van u de correcte cijfers krijgen over de competitie in het tennis en of die inderdaad een hoge vlucht neemt.

Mijnheer de minister, tussen het indienen van mijn vraag en nu is er een ander probleem gerezen waarover ik het even wil hebben. De vraag rijst of Kim Clijsters in Vlaanderen blijft of naar Australië gaat. Als dit meisje verliefd is op een Australiër, wie kan haar dan tegenhouden ? Niemand kan dat of mag dat. Mijnheer de minister, ik neem aan dat u als confederalist haar ook niet zult tegenhouden, en dat hoeft ook niet. Ik wil toch van de gelegenheid gebruikmaken hier even over te reflecteren.

Ik volg de sport van vrij nabij. Als we echte sportvedetten hebben, kijken die vaak uit. Kim Clijsters is misschien een slecht voorbeeld, want mensen moeten hun hart volgen, maar tal van gerenommeerde wielrenners of motorcrossers vestigen zich in Monaco. Tot dusver betaalt men nog altijd belastingen waar men woont. Het kan vreemd klinken, maar ik heb daar op ethisch vlak een probleem mee. Als we zeggen dat we in Vlaanderen onvoldoende investeren in sport, kan ik dat gedeeltelijk bijtrekken, maar er is een inhaalbeweging bezig.

Als liberaal zult u niet kunnen tegenspreken dat een burger nog altijd een deel van een samenleving en van een gemeenschap is. Er bestaat een vorm van solidariteit in een gemeenschap van sterkeren ten opzichte van zwakkeren : door ons socialezekerheidsstelsel laten we de zwakkeren niet uit de boot vallen. Daarom is het enigszins perfide dat iemand op een bepaald ogenblik kan zeggen dat hij of zij de maatschappij niet meer nodig heeft en het zelf kan redden, en zich dan onttrekt aan die samenleving. Ik denk hier bijvoorbeeld aan Stefan Everts of Axel Merckx.

Ik heb het er moeilijk mee dat ze naar een land trekken dat fiscaal aantrekkelijker is, zeker als ze op een bepaald ogenblik toch weer bereid zijn om de zogenaamde Belgische driekleur te verdedigen of opgenomen willen worden in een of andere selectie. Het geeft me een wrang gevoel dat ze zich dan plots weer als goede Belgen gedragen. Ze willen wel de lusten, maar niet de lasten. Op termijn zal dit misschien nog sterker meespelen als we nog meer investeren in sport. Ik ben uw bondgenoot

om te investeren in sport, maar ik heb wel problemen met deze handelwijze van sommige vedetten. Het zou goed zijn dat u uw mening hierover geeft, mijnheer de minister, hoewel dit aspect niet was opgenomen in mijn oorspronkelijke vraag.

Ik kom terug tot de tennissport. Is er inderdaad een toenemende inschrijving bij de Vlaamse Tennisvereniging ? Neemt deze sport een vlucht ? Blijkbaar voelen vooral jongeren zich hiertoe aangetrokken. Bestaat er een verschil tussen de participatie van jongens en meisjes ?

Mijnheer de minister, op een vorige vraag antwoordde u dat de opleiding tot tennisleraar zou worden aangepast. Heeft de doorgevoerde drempelverlaging al tot resultaten geleid ? Klopt het dat er meer jongeren deelnemen aan tennistornooien ? Heeft de competitie een vlucht genomen ? Kan aan deze vraag worden voldaan ?

Wat het groeiend aantal clubs betreft, vraag ik me af of er wel voldoende accommodatie is. Ik herinner me immers, dat toen ik als schepen van Sport bevoegd was voor de sportaccommodatie – en dat is nog niet zo heel lang geleden -, er al heel wat accommodatieproblemen waren, vooral in de provincie Antwerpen. Voor sommige tennislessen moest men soms heel wat kilometers afleggen wegens een gebrek aan accommodatie.

Mijnheer de minister, hebt u zicht op het aantal ongediplomeerde lesgevers ? Blijkbaar gaat het dan over het merendeel van de lesgevers in Vlaanderen. Welke inspanningen zult u leveren om hier een kentering teweeg te brengen ?

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ga in grote mate akkoord met de heer Van Dijk.

We zijn er trots op dat een kleine regio in een klein land topatleten voortbrengt zoals Kim Clijsters en Xavier Malisse. Dat is een promotie van Vlaanderen en van België in het buitenland. Dat heeft uiteraard een invloed op de jongeren. Dat moet ook de bedoeling zijn van topsport.

Topsport kan een aanleiding zijn voor jongeren om aan sport te doen. Het maakt niet uit of het dan gaat over voetbal, tennis of wielrennen. Diverse studies hebben al aangetoond dat de Vlaamse jongeren te weinig aan sport doen. De heer Van Dijk zegt terecht dat bijvoorbeeld Kim Clijsters heel

Hostekint

wat jongeren aanzet tot sport-, meer bepaald tennisbeoefening.

Op een bepaald moment heeft hij echter het woord 'ethiek' in de mond genomen. Hij vindt met name het gedrag van Kim Clijsters' entourage onethisch. Deze mensen zouden een soort chantage plegen tegenover de Belgische overheid, omdat het fiscaal regime hier niet gunstig zou zijn. Deze uitspraak van de heer Van Dijk heeft me een beetje gechoqueerd. Bovendien, mijnheer de minister, behoort dit niet tot uw bevoegdheid. Dit betekent natuurlijk niet dat dit probleem niet moet worden aangepakt.

Het uitgangspunt van een goed sportbeleid moet de topsport zijn. Het is belangrijk dat jongeren aan sport doen en goed begeleid worden. Op dat vlak sluit ik me wel aan bij de heer Van Dijk.

De voorzitter : Minister Vanhengel heeft het woord.

Minister Guy Vanhengel : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank de heer Van Dijk voor zijn interessante vraag. Een antwoord is pas interessant als ook de vraag interessant is.

Deze vraag is zo interessant omdat ze me toelaat een antwoord te geven dat aansluit bij de beleids-optie om een integraal topsportbeleid te voeren. We willen onze topsporters meer dan ooit koesteren en ze dan ook een integrale begeleiding geven. We doen dat omdat we weten dat die topsporters inderdaad een voorbeeldfunctie vervullen, want ze zetten jonge mensen aan om aan sport te doen.

We kunnen die voorbeeldfunctie staven met cijfers. Het aantal ingeschreven leden bij de Vlaamse Tennisvereniging is in 2002 met 12.215 eenheden gestegen tot 130.993. In vergelijking met 2001 betekent dit een toename van 10,28 percent. Dit is de grootste absolute en percentuele stijging van de voorbije 10 jaar.

De stijging per provincie bedraagt gemiddeld 9,16 percent. De stijging is – niet verbazingwekkend – het grootst in de liefvallige provincie Limburg, waar Kim Clijsters van afkomstig is. Daar gaat het over een stijging van 12 percent. Het effect-Clijsters heeft dus heel duidelijk gespeeld. Topatleten hebben inderdaad een zeer belangrijke voorbeeldfunctie, en dat is een van de redenen waarom de overheid ze moet koesteren. De andere cijfers waar-

over we beschikken, staven deze stelling nog verder.

Mijnheer Van Dijk, de cijfers volgens opsplitsing naargelang leeftijd en geslacht hebben we nog niet voor 2002. Ik heb ze laten opvragen na het ontvangen van uw interessante vraag. In 2001 situeerde de ledenstijging zich voor 86 percent bij de jeugd, dus bij de min-18-jarigen en voor 58,1 percent bij de meisjes en dames. Dat is eens te meer het bewijs dat het effect-Clijsters-Henin daadwerkelijk een rol speelt.

De deelname aan de Stassano Tour, het grootste jeugdcompetitiecircuit in Vlaanderen, dat 80 percent van alle tennisjeugdturnooiën behelst, is vorig jaar met maar liefst 16,8 percent gestegen, tot 22.330 deelnemers.

Volgens mij geven de cijfers aan dat Kim Clijsters inderdaad als een rolmodel kan worden beschouwd. Rekening houdend met voornoemde ledencijfers bij de jeugd, meer specifiek bij de meisjes en met de deelname aan de competitie, kunnen we ervan uitgaan dat het Clijsters-effect heeft gespeeld. Als jonge tennisster spreekt zij duidelijk heel wat meisjes aan. Het aantal meisjesjunioren in Limburg is significant gestegen en het totaal aantal jeugdspelers is binnen de VTV zelfs met 15 percent gestegen. Dit heeft zeker ook te maken met de invloed van iemand als Xavier Malisse bij de jongens, alhoewel zijn invloed als iets minder groot kan worden ingeschat gezien zijn constante verblijf in de VS.

Mijnheer Van Dijk, sport – en zeker tennis – is een internationaal gegeven. We kunnen dan ook spreken van een wereldwijde mobiliteit, die de beperkingen van de landsgrenzen overstijgt. U kaartte het onderwerp aan van de fiscale concurrentie, iets waar ik niet aan voorbij kan gaan. Dit gaat immers niet over gemeenschapsvorming of de plaats van herkomst, het gaat over louter fiscale concurrentie. Van die concurrentie zijn we voorstander, maar we kijken verbaasd op als die concurrentie ons niet goed uitkomt. In eigen land is Vlaanderen, dankzij een spectaculaire toename van middelen, vooral in gemeenschapsaangelegenheden, in staat geweest om spectaculaire acties te ondernemen inzake de successierechten en de registratierechten. Dan spreek ik even vanuit mijn hoedanigheid als Brussels minister van Financiën. Op dat ogenblik organiseert men intern een fiscale concurrentie. Vlaanderen heeft het kijk- en luistergeld afgeschaft. Op het moment dat het Brussels Gewest met alle mogelijke riemen moet gaan roeien, organiseert men die concurrentie.

De heer Kris Van Dijck : Wat houdt Brussel tegen om zich aan te sluiten ?

Minister Guy Vanhengel : We doen ons best, maar we hebben iets minder middelen uit die pot.

Ik bedoel maar : fiscale concurrentie is van alle tijden en is door de jaren heen ontstaan. Deze concurrentie speelt zich af tussen gemeenten in onze eigen Vlaamse gemeenschap onderling, tussen gewesten en ook internationaal. De Australiërs voeren terzake een vrij agressieve politiek, en niet alleen met betrekking tot Kim Clijsters. Misschien is deze politiek niet de juiste. Australië probeert tal van topatleten aan te trekken door ze een bijzonder gunstig fiscaal regime aan te bieden. Over dat regime wordt onderhandeld tussen de betrokken atleet en de Australische fiscus, waarbij er dus echt individuele afspraken worden gemaakt.

Een aantal atleten, voornamelijk uit het Oostblok, hebben zich zo laten strikken en hebben de Australische nationaliteit aangenomen. Een aantal van die atleten is het overigens ook zeer slecht gekomen. Ze namen dan wel de Australische nationaliteit aan, maar als ze, bijvoorbeeld als gevolg van een blessure, plots niet meer konden meedraaien in het topsportcircuit, stonden ze daar in Australië en werden ze, door het totale gebrek aan sociale begeleiding, terug verwezen naar hun landen van herkomst. Dit is een gevoelig thema, maar het is van alle tijden. Er is concurrentie tussen wel meer entiteiten.

Inzake het geval van Kim Clijsters heb ik geen contact gehad met haar, noch met haar vader. Maar via de media heb ik vernomen dat het bericht van een mogelijke uitwijking naar Australië nu wordt tegengesproken door vader Clijsters. Momenteel zou daar dus geen sprake meer van zijn. We moeten ons hoeden voor het gebruiken van grote woorden als 'chantage'. In het geval van Kim Clijsters is er een aanbod geweest, zoals de Australische autoriteiten dat blijkbaar vrij agressief doen, maar op het eerste zicht zal dat aanbod worden afgewezen. In haar geval is er nog de bijkomende factor dat haar vriend Australisch is.

Laten we er ons echter niet op blindstaren. Belangrijk is dat er wel degelijk een effect-Clijsters is. We hebben ook inzake atletiek de cijfers opgevraagd, vanuit de redenering dat wat voor de ene Kim geldt, ongetwijfeld ook waar is voor de andere Kim. Op basis van de eerste gegevens die we krijgen, kunnen we vaststellen dat er meer belangstelling is van de jeugd in atletiek. Dit zal ongetwijfeld

veel te maken heeft met de glansprestaties van die andere Kim.

Het moet wel worden opgemerkt dat de stijging qua ledenaantal en de deelname aan de toernooien reeds vóór de periode van Kim Clijsters werd ingezet. Enerzijds liggen hierbij de diverse goede resultaten van de voorbije jaren zeker aan de basis, zoals de medaille op de Olympische spelen en de resultaten van het Fed Cup- en Davis Cup-team. Anderzijds is er de populariteit van onder andere Sabine Appelmans en Dominique Van Roost-Monami. Verder is de VTV ervan overtuigd dat naast deze goede resultaten ook bijvoorbeeld het Elit-softwareproject – wat staat voor Elektronische Leden, Interclubs en Toernooibeheer – met de tennisclubs, de Minitennisactie in de lagere scholen en de brede tennisopleiding voor een groot deel hebben bijgedragen tot het huidige succes van tennis in Vlaanderen.

Wat betreft het aantal inschrijvingen voor de opleidingen tot tennisleraar van de Vlaamse Trainers-school, is het nu reeds duidelijk dat de herwerking van de cursussen een duidelijk verhoogd aantal inschrijvingen teweegbrengt. Ik geef het aantal inschrijvingen en geslaagden in de voorbije vijf jaar voor het eerste opleidingsniveau van initiator. In 1997 waren er 82 inschrijvingen en 28 geslaagden. In 1998 waren er 80 inschrijvingen en 37 geslaagden. In 1999 waren er 61 inschrijvingen en 37 geslaagden. In 2000 waren er 74 inschrijvingen en 40 geslaagden. Dat is een voorlopig cijfer. In 2001 waren er 90 ingeschreven. Daarvan zijn er reeds 12 geslaagd. Dit zijn voorlopige slaagcijfers, aangezien de opleidingen vroeger over een periode van bijna twee jaar liepen. Het stagejaar was daarbij inbegrepen. Er zijn dus nog geen volledige slaagcijfers voor de jaren 2000 en 2001 bekend.

Zoals in juli reeds werd aangekondigd, zijn de opleidingscursussen herwerkt. Dat was de eerste vraag waar ik in dit parlement op heb geantwoord. De module Algemeen Gedeelte van de herwerkte cursus Initiator Tennis werd in oktober 2002 met 88 deelnemers opgestart. Daarvan slaagden er 61 in de eerste zitting en 16 in de tweede zitting. Voor het voorjaar 2003 zijn voor deze module reeds meer dan 70 voorinschrijvingen genoteerd. Deze opleidingsmodule zal op 4 plaatsen worden georganiseerd. Bijkomend is nog in 7 specifieke modules voorzien. Daar kunnen ongeveer 120 kandidaten op intekenen.

Mocht het aanbod toch nog onvoldoende blijken, dan engageert de VTV zich om bijkomend met eigen financiële middelen één of meerdere VTS-er-

Vanhengel

kende cursusmodules te organiseren. Er is een stijgende belangstelling voor deze herwerkte cursussen. Dit blijkt uit het groot aantal inschrijvingen voor de toelatingsproeven. De eerstvolgende toelatingsproeven Initiator, die op 21 december 2002 en 11 januari 2003 werden voorzien, zitten reeds geruime tijd vol. Er werden voor 2003 bijkomende data gepland.

De nieuwe cursus Instructeur, die het vervolg is op de herwerkte Initiator, wordt vanaf 2004 georganiseerd. In september 2002 volgden reeds 57 oud-ge diplomeerde initiators een bijscholingsweekend. Dit kan hen, samen met de module Algemeen Ge deelte Instructeur, waarvoor zij in het voorjaar 2003 zijn ingeschreven, met een minimum aan inspanning het diploma Instructeur opleveren.

Er zijn inderdaad significant meer inschrijvingen in de Vlaamse tennistornooien geregistreerd. Uit de cijfers die ons door de VTV werden overgemaakt, blijkt duidelijk dat de stijgende trend van de voorbije jaren voor deelname aan wedstrijden en tornooien vanwege de jeugd wordt voortgezet. De Stassano Tour is een regelmatigheidscompetitie voor alle jeugdspelers en -speelsters van minitennisleeftijd tot 16 jaar. Door de klassemmentsbeperkingen richt dit circuit zich tot de brede basis van de tennisjeugd uit alle gewesten.

Het totaal aantal inschrijvingen in de Stassano Tour is in 2002 tot 25.263 toegenomen. Dit zijn 3.162 inschrijvingen meer dan vorig jaar. De beoogde verdubbeling van het aantal inschrijvingen via de spaarkaartactie sedert 1997 is een feit geworden. Sinds 1996 is er een stijging van 125,5 percent. Gemiddeld zijn er nu 148 deelnemers per tornooi of 12,9 percent meer dan vorig jaar.

Het aantal inschrijvingen stijgt in alle categorieën, vooral bij de meisjes van 12, 14 en 16. In alle categorieën worden vandaag het hoogste aantal deelnemers ooit bereikt. Het gemiddeld aantal inschrijvingen per provincie en per tornooi ligt respectievelijk het hoogst in Antwerpen met 171, West-Vlaanderen 161, Vlaams-Brabant 144, Oost-Vlaanderen 129 en in Limburg met 121. Het aantal tornooien dat per provincie wordt georganiseerd, ligt het hoogst in de provincie Antwerpen met 470, West-Vlaanderen 380, Oost-Vlaanderen 350, Limburg 290 en het laagst in de provincie Vlaams-Brabant met 190.

In 2002 werden binnen de Stassano Tour voor jongens en meisjes van 11 tot 14 jaar en 14 tot 16 jaar

opnieuw dubbelcategorieën georganiseerd. Bij het aantal inschrijvingen per gewest en per categorie zijn vooral de oudste categorieën de sterke stijgers. Er zijn bij de jongens 19 ploegen meer en bij de meisjes 50 ploegen meer. Bij de jongens van 11 tot 14 jaar merken we zelfs een daling van 25 ploegen op. Het totaal aantal inschrijvingen voor het dubbelspel steeg met 25,7 percent.

Nieuwe initiatieven en acties zijn door de VTV op alle niveaus voor het jaar 2003 gepland. Specifiek voor de jeugd voorziet de VTV in drie nieuwe acties. Ten eerste zijn er de Gewestelijke Minitennis-coördinatoren. Om de deelname aan de minitennistornooien te verhogen, wordt per gewest één minitenniscoördinator aangeworven. Hij zal het nodige moeten doen om een stijging te bewerkstelligen. Het hoofddoel van deze gewestelijke minitenniscoördinatoren bestaat erin meer deelnemers op de minitennistornooien te krijgen, zowel voor het zomer- als voor het wintercircuit.

Ten tweede is er de actie Minitennis op school. Momenteel vindt deze actie reeds plaats, maar vanaf 2003 zal het accent op de link tussen de school en de club liggen, met als doel de doorstroming van kinderen naar de tennisclub te bevorderen.

Ten derde zijn er de eendagstornooien : tennisdagen voor jongeren die geen competitie spelen. Op deze tornooien is meedoen belangrijker dan winnen. Jongeren kunnen een volledige dag, van 10.00 tot 17.00 uur, op hun niveau dubbelspelen. De eendagstornooien vinden gedurende de zomervakantie 10 keer plaats. Er wordt geschat dat er gemiddeld 100 deelnemers per dag zullen zijn. Er werd dit jaar in het kader van Sporttak in de Kijker reeds een try-out gedaan. Dit bleek toen een succesformule te zijn. Het is de bedoeling om op korte termijn, in samenwerking met de clubs, het aantal eëndagstornooien systematisch op te drijven.

Het aantal tennisclubs in Vlaanderen is onveranderd gebleven sinds uw vorige vraag. Het aantal tennisclubs dat officieel bij de VTV is aangesloten, bedraagt al 15 jaar iets meer dan 500. In 2002 zijn er 503 clubs aangesloten. Er is er een duidelijke spreiding van gemiddeld 1 à 2 tennisclubs per Vlaamse gemeente. De participatiegraad is het laagst in Oost-Vlaanderen : daar zijn in verhouding tot de totale bevolking het minst aantal leden aangesloten. De bezettingsgraad of het aantal leden per tennisterrein is in Vlaams-Brabant opvallend groter dan in de rest van Vlaanderen. Dit kan erop wijzen dat er in deze regio te weinig tennisterreinen voorhanden zijn.

Vanhengel

Over het aantal ongediplomeerde lesgevers in Vlaanderen heb ik geen correcte cijfers. Een beperkte studie van de VUB die in het begin van de jaren negentig werd gevoerd, toont aan dat in de grote sporttakken zoals basketbal, voetbal en volleybal in die periode minder dan 30 percent van het aantal trainers gekwalificeerd was.

Voor tennis ligt het aantal gediplomeerde trainers in de clubs ongetwijfeld hoger. De tennisopleidingen zijn binnen de Vlaamse Trainersschool reeds jaren een voorbeeld voor veel andere sporttakken, qua kwaliteit maar ook qua kwantiteit. Weinig sporttakken slagen erin om op zo'n regelmatige basis jaarlijks op de drie opleidingsniveaus cursussen aan te bieden. Toch wordt betreurd dat velen na Initiator onvoldoende doorstromen, en dikwijls boven het niveau van hun diploma lesgeven.

Om de instroom naar de cursussen te verhogen, worden door de VTS en de VTV voor 2003 een aantal bijzondere doelgroepgerichte opleidingsinitiatieven uitgewerkt, onder meer voor leerkrachten LO en andere pedagogisch geschoolden, voor ex-topsporters en ongediplomeerde beroepstennissleers. Via de VTV-website zijn deze initiatieven al geruime tijd aangekondigd. Nu reeds volgen een tiental ex-toptennissers de lopende cursus Trainer B, na het niveau Initiator via de centrale examencommissie succesvol te hebben afgelegd. Over de verschillende opleidingsinitiatieven zal de technisch directeur van de VTV op zaterdag 14 december 2002 in het Vlaams Parlement tijdens de jaarlijkse VTV-eindejaarsviering en -congres een uiteenzetting geven.

De VTS en de VTV hopen dat de recente herwerking van de opleidingen, met de herschikking van de opleidingsinhoud en het aanbieden via een modulair systeem, uiteindelijk tot meer gediplomeerden zal leiden. Na 2003 zal geen enkele club of leeraar de hoge drempel en de cursusomvang van de opleidingen tennis nog kunnen inroepen om zonder diploma tennislessen te organiseren.

Mijnheer Van Dijk, ik hoop dat ik u vanavond in het Lunatheater zal ontmoeten. Daar wordt immers het Vlaamse Sportjuweel uitgereikt.

De voorzitter : De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord. Een aantal zaken zijn duidelijk gemaakt. Ik wil vooreerst onderstrepen dat dankzij de drempelverlaging naar

initiator er meer mensen de opleiding starten. Vroeger was er een zeer laag slaagpercentage van soms maar 20 tot 30 percent. Met de drempelverlaging zal er een slaagpercentage van 90 percent zijn.

De kwalificatie blijft een teer punt, waar we altijd zorg aan moeten blijven besteden. Als u zegt dat de prestaties van bijvoorbeeld Kim Clijsters toonaangevend zijn en daardoor de tennissport in de lift zit, geloof ik dat na de schabouwelijke vertoning van zaterdagmiddag in een sport waar ik niets over te zeggen heb, ook een kentering komt, want dan zal er over twintig jaar geen enkele jongen of meisje nog willen voetballen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de engagementen van de Vlaamse overheid in het Vlaamse Wielercentrum Eddy Merckx te Gent

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Hostekint tot de heer Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de engagementen van de Vlaamse overheid in het Vlaamse Wielercentrum Eddy Merckx te Gent.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het gaat niet goed met de baanwielersport in ons land en in Vlaanderen. We hebben ooit hoogdagen gekend zoals met de zesdaagsen van Gent, Antwerpen en Brussel. De kampioenen van toen die het ook hebben gemaakt op de weg, behoren al lang tot de geschiedenis. Ik denk aan Patrick Sercu, Eddy Merckx, Rik Van Steenbergen, Rik Van Looy en noem maar op. De jongste tijd zijn de resultaten in de baansport veel zwakker. Ze staan in fel contrast met de resultaten die worden behaald in andere wielersportdisciplines, zoals mountainbike of veldrijden waar de Vlaamse renners tot de absolute wereldtop behoren.

De crisis dateert niet van vandaag. De Vlaamse en Belgische baansport is sedert jaren reeds noodlijdend. Het absolute dieptepunt werd een aantal maanden geleden bereikt op het wereldkampioenschap in Kopenhagen waar België vertegenwoor-

Hostekint

digd was met één renner, en het was dan nog geen echte Belg, maar iemand die genaturaliseerd is, namelijk Matthew Gilmore.

Hein Verbruggen, de baas van het UCI, heeft ter gelegenheid van de zesdaagse van Gent gezegd dat dit jammer was. Die zesdaagse was opnieuw een succes. Het is een groot volksfeest met studenten en pinten drinken en het is in de eerste plaats een sociaal gebeuren waar zovele duizenden mensen samen zijn. Dat leidt niet tot de excessen die we kennen in de Belgische voetbalwereld.

De voorzitter van de KBWB, Laurent Debacker, heeft verleden jaar de bal in het kamp van de Vlaamse overheid gelegd. Hij was van mening dat de Vlaamse overheid te weinig doet voor de baansport in het algemeen, voornamelijk op het vlak van de infrastructuur.

Noch de oproep van de heer Verbruggen, noch die van de heer Debacker zijn in dovemansoren gevallen, want voormalig minister Anciaux toonde zich onmiddellijk bereid om in het vooruitzicht van de Olympische Spelen van Athene in 2004 een bijzondere inspanning te leveren, niet alleen voor de baansport, maar voor de wielersport in het algemeen.

Daarover heb ik hem een vraag om uitleg gesteld begin dit jaar in deze commissie. Hij bevestigde dat er wel degelijk engagementen werden aangegaan door de Vlaamse regering en het bevoegde ministerie met betrekking tot de baansport. Mijnheer de minister, het verheugt me dat u en de Vlaamse overheid de engagementen van voormalig minister Anciaux hebt overgenomen en dat via het Vlaams Wielercentrum Eddy Merckx te Gent een bijzondere inspanning wordt gedaan.

Het Vlaams Wielercentrum is een project dat de piste in Vlaanderen een nieuw elan moet geven. In het Vlaams Wielercentrum in Gent participeert niet alleen het bevoegde ministerie samen met Bloso, maar ook de provincie Oost-Vlaanderen, de stad Gent en de wielervederaties in de overkapping en de modernisering van de wielersbaan op de Blaarmeersen. Die werd in zeven haasten in 1988 gebouwd naar aanleiding van de toenmalige wereldkampioenschappen in België.

Naar we vernemen uit de pers, is met dit Wielercentrum een investering gemoeid van tussen de 3,5 en de 5 miljoen euro waarbij de Vlaamse overheid 1,25 miljoen euro zou betalen. Ik juich toe dat er

een bijkomende accommodatie ter beschikking wordt gesteld, én door u, én door de wielervederaties, én door de provincie, én door de stad Gent om jongeren de kans te geven om te trainen. Ik heb als kleine jongen Patrick Sercu, Eddy Merckx en Romain Deleof, wereldkampioen stayeren, weten opkomen. In de wereldkampioenschappen van 1963 in Ronse had België vijf wereldkampioenen op de piste. Dat was een gevolg van zeer kleine investeringen op vele plaatsen in Vlaanderen in het ter beschikking stellen van een piste. Ondertussen zijn al die pistes verdwenen omdat ze niet meer betaalbaar waren. Ik juich dus toe dat er nu wordt geïnvesteerd in het Wielercentrum in Gent.

Wat zijn de precieze engagementen van de Vlaamse overheid in het Vlaams Wielercentrum Eddy Merckx in Gent dat door Bloso wordt gebouwd en nadien geëxploiteerd ?

Mijnheer de minister, er zijn reeds inspanningen gedaan voor de wielersport, namelijk de Vlaamse Wielerschool Rik Van Looy in Herentals waar u ook een aantal weken geleden een aantal toezeggingen omtrent hebt gedaan. Er is niet alleen het ondersteunen door het bevoegde ministerie, maar ook bijvoorbeeld door Buitenlandse Handel van de zesdaagse van Gent en het wereldkampioenschap van Zolder, maar om een totaal andere reden, namelijk het promoten van Vlaanderen in de wereld. Er is ook het sponsoren van de wielerploeg Vlaanderen T-interim Eddy Merckx. Hebt u nog andere initiatieven achter de hand om de wielersport te promoten ? Wielersport is zeer populair, u bereikt daar honderdduizenden mensen mee. Het is nog altijd de volkssport bij uitstek. Overweegt u nog andere ondersteunende maatregelen voor de wielersport in het algemeen en voor de baansport in het bijzonder ?

De Vlaamse overheid doet een inspanning ten aanzien van de wielersport. Daartegenover moeten volgens mij ook engagementen staan van de Vlaamse en de Belgische wielerbonden bijvoorbeeld inzake jeugdopleiding en professionele ondersteuning. Ik verwijs naar de strijd tegen doping en voor een legale tewerkstelling.

Mijn vragen betreffen niet zozeer de topsport zelf, maar de opleiding. De baansport is belangrijk voor de opleiding, want daar leren jongeren de stiel en de behendigheid. Ik vind dit zeer belangrijk. Het is belangrijk dat jongeren aan sport doen, om het even welke. Dat kan alleen maar hun gezondheid ten goede komen.

De voorzitter : Minister Vanhengel heeft het woord.

Minister Guy Vanhengel : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Hostekint, waar is de tijd dat we in Schaarbeek nog een prachtige velodroom hadden waar overigens Eddy Merckx, die zijn naam geeft aan ons Vlaams Wielersportcentrum, zijn eerste pedaalslagen heeft gegeven. Naar aanleiding van het dossier van de Blaarmeersen heb ik de eer en het genoegen gehad met de heer Merckx uitvoerig van gedachten te wisselen.

Het is, zoals u terecht zegt, onder meer op de baan dat men de nodige behendigheid en feeling leert ontwikkelen om een goed renner te worden. Het ter beschikking hebben van een permanente opleidings- en trainingsinfrastructuur was in Vlaanderen noodzakelijk. Hein Verbruggen heeft dit nog eens onderstreept in een interview dat hij naar aanleiding van de zesdaagse heeft gegeven in de Gazet van Antwerpen. Jammer genoeg wist hij op dat ogenblik niet, ondanks het feit dat we elkaar de voorbije maanden vele malen hadden gezien en gesproken, dat de projecten omtrent de Blaarmeersen in volle concretisering waren. Niet langer dan enkele dagen later hebben we gemeld dat we een permanent beschikbaar opleidingscentrum zouden uitbouwen.

U vroeg concreet naar de huidige situatie met betrekking tot het Vlaams Wielercentrum Eddy Merckx en naar de engagementen van de Vlaamse overheid, de stad Gent, het Bloso enzovoort. De huidige situatie om en rond de houten wielerbaan aan de Blaarmeersen leert ons dat de gebrekkige infrastructuur een ernstige rem blijft voor de uitbouw van activiteiten. De baan is enkel berijdbaar in de zomermaanden en op het middenplein is door de drassige ondergrond vrijwel geen enkele activiteit mogelijk. De wielerbaan Blaarmeersen is in de huidige omstandigheden dan ook onvoldoende bruikbaar, zowel als oefencentrum als voor het eventueel inrichten van competities of andere activiteiten. Het is de bedoeling dat de bestaande open wielerbaan Blaarmeersen dankzij de vooropgestelde overdekking en aanpassingen kan uitgroeien tot een volwaardig wielercentrum, met name het Vlaams Wielercentrum Eddy Merckx.

Met de oprichting van dit centrum in de Blaarmeersen te Gent en de overkapping van de bestaande wielerbaan worden diverse doelstellingen beoogd. Een eerste is de terbeschikkingstelling van een permanente trainingsinfrastructuur voor het wielrennen op de baan. De bestaande wielerpistes in het Kuipke te Gent en in het Sportpaleis te Ant-

werpen kunnen namelijk nog slechts sporadisch worden gebruikt voor het wielrennen omdat bij de exploitatie van deze accommodaties, om financiële redenen, veeleer de voorkeur wordt gegeven aan commercieel interessante manifestaties dan aan financieel oninteressante wielertainingen. De bouw van een volwaardige wielerbaan aan de Blaarmeersen te Gent, die het hele jaar door beschikbaar zal zijn, moet aan deze dringende behoefte tegemoetkomen.

Een tweede is het creëren van een opleidingscentrum voor jonge wielrenners, waarbij de Wielerbond Vlaanderen en de Vlaamse Wielerschool in onderling overleg diverse opleidingsprogramma's zullen organiseren, en waarbij de leerlingen van de topsportschool Wielrennen te Gent in goede omstandigheden hun studies kunnen combineren met hun sportieve aspiraties. We zijn ervan overtuigd dat het aantal leerlingen die daar nu les volgen in het kader van topsport wielrennen, nog zal toenemen, dankzij het initiatief dat we nu kunnen ontwikkelen in de Blaarmeersen.

Een derde doelstelling is het creëren van een wielercentrum voor het grote publiek, waarin wielersportliefhebbers en recreanten hun conditie op peil kunnen houden. Een vierde is het organiseren van baanwedstrijden die niet kunnen plaatsvinden in het Kuipke te Gent of in het Sportpaleis te Antwerpen omwille van commerciële redenen. Een vijfde doelstelling is de sportmultifunctionele aanwending van het middenplein voor een breed gamma van sportbeoefenaars, die momenteel de bestaande binnensportaccommodaties in de omgeving van Gent niet kunnen gebruiken. Dat middenplein is bijzonder groot. In die ruimte kan heel wat gebeuren.

De Vlaamse overheid heeft voor de bouw van dit wielercentrum een partnerschap tot stand gebracht, waarin diverse actoren betrokken zijn. Er is het Bloso, dat ervaring heeft met de bouw en de exploitatie van dergelijke grootschalige, niet-commerciële sportaccommodaties. Denken we maar aan de topsporthal die gelegen is op enkele honderden meters van de wielerbaan. Andere actoren zijn het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen, het stadsbestuur van Gent, de Wielerbond Vlaanderen, de Koninklijke Belgische Wielrijdersbond en de Nationale Loterij.

De Vlaamse overheid ondersteunt in een eerste fase het initiatief met een inbreng van 1.276.000 euro. Nadat dit idee was ontstaan, oordeelden we immers dat dit nooit uit de startblokken zou schieten indien de overheid niet zou optreden als coach

Vanhengel

van de ploeg. De diverse partners waren naar elkaar aan het kijken en aan het uitzoeken wie wat zou doen en welke inbreng er van wie kon komen, maar er zat geen leiding in die ploeg. Daarom bleef het dossier in het ongewisse. Ondanks de goede wil van mijn voorganger was er tot in het najaar van dit jaar weinig of niets mee gebeurd. Vanaf het ogenblik dat we ons zijn gaan opstellen als coach en we alle partners rond de tafel hebben gebracht om hen te overtuigen van het nut van het geheel en van een goede samenwerking, zijn we erin geslaagd hen in beweging te brengen.

Dan was er de vraag over het verzekeren van de werking van de wielerschool en het ondersteunen van topmanifestaties zoals het WK in Zolder of de Zesdaagse in Gent. Het is me niet bekend dat de Vlaamse Wielerschool in de problemen zou zitten, integendeel. U hebt dat ook niet letterlijk gezegd, maar het stond wel in uw schriftelijke vraag. De VWS kreeg steeds een structurele ondersteuning van de Vlaamse Gemeenschap in de vorm van een gratis terbeschikkingstelling van Bloso-infrastructuur te Herentals en een jaarlijkse Bloso-subsidie van 74.368 euro of ongeveer 3 miljoen frank.

Sinds 2001 bedraagt de financiële ondersteuning door Bloso 148.736 euro of zowat 6 miljoen frank. Dit is een verdubbeling ten opzichte van de oorspronkelijke toelage. In 2001 werd daar bovenop nog 74.368 euro of 3 miljoen frank toelage verstrekt door de afdeling Jeugd en Sport van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Deze subsidiëring ad nominatim zal evenwel op termijn worden beëindigd, vermits de Wielerbond Vlaanderen VZW, sinds 2002 als unisportfederatie erkend en gesubsidieerd, de decretale verplichting heeft om onder meer dezelfde opdrachten uit te voeren die voordien door de VWS werden gerealiseerd. De werking van de VWS zal bijgevolg in de WBV moeten worden geïntegreerd.

Hierover zijn reeds gesprekken aan de gang tussen de VWS en de WBV. Ik heb beide partners gesproken en hen van de noodzaak van een en ander overtuigd. Ik weet dat de gesprekken tussen beide partners momenteel gunstig verlopen. In afwachting heb ik in 2003 nog 148.736 euro of 6 miljoen frank gereserveerd voor de VWS, waardoor de werking van deze school alvast voor dit jaar verzekerd is. Op basis van het decreet van 13 juli 2001 inzake de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, komt de Wielerbond Vlaanderen in 2002, naast de subsidiëring voor de basisopdrachten, ook in aanmerking voor de subsidiëring

van de facultatieve opdrachten topsport, jeugdsport, privé-sportkampen en het prioriteitenbeleid.

Het is de bedoeling zoveel mogelijk fietsactiviteiten – baanwielrennen, veldrijden, trial, toer- en recreatiefietsen – op en rond de Blaarmeersen te centraliseren. Zo is, onder impuls van het decreet van 13 juli 2001, de WBV in september 2002 begonnen met een topsportschool Wielrennen te Gent. Dit is een belangrijke aanzet voor een strategisch topsportbeleid in het wielrennen, waarbij de opleiding en begeleiding van talentvolle jongeren kritische succesfactoren zijn. Jonge renners zullen hun secundaire studies kunnen combineren met doorgedreven en professioneel begeleide sportieve programma's. Het zal een draaischijf worden van opleidingen, met als basis een combinatie van sport en studie. In deze opleiding wordt eveneens veel aandacht besteed aan het baanwielrennen.

Reeds nu wordt dagelijks gebruikgemaakt van de wielerschool, als de weersomstandigheden het toelaten. Het is de bedoeling met deze infrastructuur uiteraard bij te dragen tot de opleiding van jonge renners: vandaar ook nauwe samenwerking met de Vlaamse Wielerschool. Ook de Wielerploeg Vlaanderen-T-interim-Eddy Merckx blijft gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap. De wielerploegen Vlaanderen voor heren en dames beroepsrenners zullen in het Vlaams Wielercentrum een centrale plaats krijgen. Door het complex te overdekken kan het uitgroeien tot een volwaardig en permanent wielercentrum, waar de promotiemogelijkheden voor sport en wielrennen optimaal zullen worden aangewend.

Het Vlaams Wielercentrum moet zich ook ontwikkelen als een pool van wielersport voor wielersporters en recreanten. Het centrum moet zich te gepaste tijde openstellen voor de wielersporters die voor een paar uurtjes het pistegevoel wil leren kennen en op de piste zijn fietsenergie kwijt wil. Ook van hieruit zal de promotie en het stimuleren van het baanwielrennen uitgaan en nieuwe impulsen krijgen. De samenwerking met alle actoren die betrokken zijn bij het wielrennen, met aandacht voor het jeugd wielrennen, is absoluut noodzakelijk. Dat zei u terecht. Het Vlaams Wielercentrum Eddy Merckx zal ook hier een belangrijk samenwerkingsverband aangaan en uitbouwen.

Het in aanbouw zijnde Centrum Ronde van Vlaanderen te Oudenaarde zal worden gebruikt om acties te ondernemen en promotiecampagnes te voeren die sportparticipatiebevorderend zijn. Gezien de aard van het gegeven is het wielrennen uiteraard de sporttak die terzake volle aandacht krijgt.

Vanhengel

Daarnaast heb ik de intentie om, op advies van het Vlaams Overlegplatform Topsport, twee baanwielrenners op te nemen in het Tewerkstellingsproject Topsport van Bloso.

Naast de decretale subsidiëring voor de organisatie in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel van een WK, EK of wereldbekerwedstrijden, kunnen in 2003 ook andere belangrijke topsportmanifestaties voor wielrennen nog afzonderlijk worden gesubsidieerd, op basis van een subsidiereglement dat ik, na advies van het Vlaams Overlegplatform Topsport, heb goedgekeurd.

In de toekomst wil de Vlaamse Wielerbond het Wielercentrum Eddy Merckx vooral gebruiken als opleidingscentrum voor jonge baanrenners. Zonder overdekte wielersbaan is het onbegonnen werk en is het pisteleven in Vlaanderen ten dode opgeschreven. Het Wielercentrum zal de gelegenheid bieden om een degelijk zomer- en winterprogramma op te stellen voor het baanwielrennen. Winterwerking is immers noodzakelijk voor de verdere uitbouw van het baanwielrennen en legt trouwens de basis voor een gedegen basisconditie voor de zomerperiode. De Wielerbond Vlaanderen voorziet voor volgend jaar voor het nieuwe project Wielercentrum Eddy Merckx in de Blaarmeersen in een provisie van 500.000 euro.

Reeds dit jaar werd voor de pistebedrijvigheid door de BWB en de WBV een ernstige financiële inspanning geleverd. Er werd voor 317.000 euro besteed, met name de kosten voor de nationale pisteploeg. Er was het zogenaamde pistepromotieproject, dat werd gelanceerd om ook de wielersclubs te stimuleren. Tegen de Olympische Spelen van 2008 wil de Wielerbond Vlaanderen een volledige volwaardige ploeg kunnen afvaardigen. Hiertoe wordt, naast de voornoemde toepassingen en initiatieven, een structuur uitgebouwd met een pistecoach in elke provincie en een overkoepelende en coördinerende nationale pistecoach. Verder wordt het Wielercentrum gebruikt voor de topsportschool en zal de technische dienst van Wielerbond Vlaanderen daar zijn intrek nemen.

De hele zomer is de WBV bezig geweest op de verschillende wielersbanen in het Vlaamse land. Aan het pisteproject van UCI, KBWB en WBV hebben 49 clubs en 181 jonge renners deelgenomen.

In de maanden december 2002 en januari 2003 wordt het Kuipke in Gent afgehuurd voor 60.000 euro om de opleiding die deze zomer begonnen is,

voort te kunnen zetten. Tevens worden er tijdens de winter zes meetings ingericht in het Kuipke. Om de renners de kans te geven op de baan te fietsen, kocht de WBV reeds 75 specifieke pistefietsen aan – met als kostprijs 23.000 euro – die tijdens de zomer worden verdeeld over de verschillende overdekte banen in de Vlaamse provincies, elk gerealiseerd met een toelage van de wielerbond van 75.000 euro.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw zeer uitgebreide en gedetailleerde antwoord. Ik kan u alleen maar feliciteren voor wat u in een zeer korte periode hebt gedaan voor de wielersport en één discipline ervan.

Ik heb akte genomen van uw projecten voor de toekomst. Ik hoor dat de klemtoon ligt op de opleiding. Het is zeer belangrijk dat er gespecialiseerd personeel is dat de jongeren omringt. Dat zal ongetwijfeld resultaten opleveren voor de baansport, misschien niet binnen 2 of 3 jaar, maar wel op termijn.

Het verheugt me ook dat u de recreanten niet uit het oog verloren bent. Ook mensen die het baanwielrennen als hobby beoefenen zullen aan hun trekken komen in dat Wielercentrum Eddy Merckx.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de decretale basis voor de gemeentelijke sportraden

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de decretale basis voor de gemeentelijke sportraden.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik tracht de voorgeschiedenis van dit dossier wat in beeld te brengen omdat ik veronderstel dat de minister, gezien zijn status als “rechtsopvolger”, een aantal elementen hieruit mist.

Van Hecke

Reeds in juli 2001, bij de parlementaire bespreking van het ontwerp van decreet over het lokaal cultuurbeleid, hebben wij de toenmalige minister van Cultuur gevraagd welke consequenties dit decreet op de werking van de gemeentelijke sportraden zou hebben. Het decreet van 19 april 1995 dat de gemeentelijke sportdiensten regelt, had immers de erkenningsvoorwaarden voor de gemeentelijke sportdiensten laten afhangen van het feit of er een afzonderlijke sportraad was ingericht, volgens de bepalingen van het decreet van 24 juli 1991 dat het overleg en de inspraak in de gemeenten regelt. Dit decreet wordt evenwel opgeheven door het decreet over het lokaal cultuurbeleid van 13 juli 2001. Dit betekende de facto en technisch-juridisch dat er geen decretale basis meer was voor de gemeentelijke sportraden vanaf 1 januari 2002, de datum van inwerkingtreding van het decreet over het lokaal cultuurbeleid en de opheffing van het decreet '91 dat de sportraden tot dan toe een basis verschaftte.

In het antwoord van minister Anciaux lezen we dat “het de bedoeling is dat het nieuwe decreet op de gemeentelijke sportdiensten in werking treedt voor 1 januari 2002 en dat ernaar wordt gestreefd om deze timing te halen”. In het voorontwerp van het nieuwe decreet voor de gemeentelijke sportdiensten, waar de minister hier aan refereert, waren de bepalingen opgenomen over de gemeentelijke sportraden na afschaffing van het decreet van 1991.

Bij de begrotingsbespreking in november 2001 hebben wij de minister van Cultuur en Sport opnieuw herinnerd aan het legistiek probleem dat vanaf januari 2002 zou rijzen. Opnieuw verzekerde de minister ons dat hij aan een snelle oplossing werkte. Toen wij eind januari 2002 een parlementaire vraag over de praktische problemen bij de uitvoering van het lokaal cultuurdecreet stelden, hebben wij dit aspect opnieuw onder de aandacht van de minister gebracht, aangezien de door hemzelf vooropgestelde deadline van januari op dat ogenblik al overschreden was. Het ministeriële antwoord luidde dat hij de zaak zo snel mogelijk in orde zou brengen.

Toen wij bij de begrotingscontrole in mei 2002 van de minister vernamen dat hij niet meer van plan was om op korte termijn werk te maken van het finaliseren van het ontwerp van decreet op de gemeentelijke sportdiensten, wezen wij de minister op de consequenties die deze beleidsoptie zou hebben op het statuut van de gemeentelijke sportraden had. Wederom erkende de minister het legistiek probleem en beloofde hij een oplossing.

In het burgerlijk recht mag men erfenissen weigeren als de lasten zwaarder zijn dan de baten, maar in de politiek mag een minister de beslissingen van zijn voorganger niet aan de kant schuiven. Kort daarop trad er weer een nieuwe minister van Sport aan, en uit de bespreking van zijn eerste beleidsbrief onthouden we dat een nieuw decreet voor de gemeentelijke sportdiensten absoluut geen prioriteit meer is. Maar blijkbaar heeft de opmerking van collega Sauwens dat de gemeentelijke sportraden hun opdrachten ondertussen moeten vervullen zonder wettelijke basis toch indruk gemaakt, want op 28 november 2002 vertrekt er eindelijk vanuit het Bloso een brief naar de gemeentebesturen met richtlijnen over de samenstelling van de gemeentelijke sportraden.

Daarin staat geschreven dat binnen iets meer dan een maand de vernieuwde sportraad moet zijn opgericht. Het is een hallucinante nota, zeker als men de finaliteit van het decreet over het lokaal cultuurbeleid voor ogen houdt, waar sport uitdrukkelijk werd uitgesloten. Legistiek zitten er geen onwettelijkheden in het voorstel van Bloso, maar bijvoorbeeld op bladzijde 2 staat een paragraaf waarvan ik de betekenis tot op vandaag niet heb achterhaald. In ieder geval worden de doelstellingen van het lokaal cultuurdecreet afgewend om een ander probleem op te lossen.

Ik heb gisteravond een mail van een schepen ontvangen. Zij vroeg mij uitdrukkelijk de minister via een parlementaire vraag om verantwoording te vragen over deze brief. Zij vroeg mij ook eventuele rechtzettingen door te sturen. Zij was immers zeer ongelukkig met de brief van Bloso omwille van het late tijdstip, het tegenstrijdige karakter met het decreet, de onjuiste informatie die was verstrekt en de onrust die dit alles in haar gemeente had veroorzaakt. Dit probleem leeft dus wel degelijk bij de lokale besturen.

Mijnheer de minister, waarom hebt u zo lang gewacht met het versturen van dergelijke richtlijnen naar de gemeentebesturen ? De gemeenten kunnen nu niet meer tijdig de juiste initiatieven nemen. Als ze dit lokaal cultuurdecreet willen toepassen zoals het werd bedoeld, moet een ruime toegang tot kandidaatstelling voor de adviesraden in de gemeente worden opgezet. Er moeten deskundigen in zetelen, maar ook geïnteresseerden en georganiseerden uit het veld. Zelfs met een goed werkende informatiedienst is het aberrant om nog voor Kerstmis de kandidaatstelling voor de samenstelling van een sportraad in de gemeenteraad nog goed te keuren. De brief is immers pas op 28 november in de gemeenten aangekomen. De brief

Van Hecke

moet eerst nog naar het college en dan naar de sportfunctionarissen worden doorgestuurd.

Wij hebben zelf reeds in mei van dit jaar een voorstel van decreet ingediend over de gemeentelijke sportdiensten met een hoofdstuk over de sportraden. Dit wordt voorlopig niet behandeld omdat er een initiatief van de minister op komst zou zijn. Wij zullen ons voorstel derhalve laten agenderen.

Waarom interpreteert het Bloso nu opeens artikel 58 van het lokaal cultuurdecreet op die wijze dat een sportraad als een culturele raad wordt beschouwd en dus moet worden samengesteld, zoals bepaald in het decreet van 13 juli 2001 ? Is dit niet in tegenspraak met de Toelichting bij het decreet en de werkwijze voor de andere uitzondering, die in artikel 58 wordt aangehaald, namelijk het jeugdbeleid ? De samenstelling, de opdracht en de werking van de gemeentelijke adviesraad werden immers via het decreet op het lokaal jeugdwerkbeleid geregeld. Waarom werd die nieuwe interpretatie niet veel eerder meegedeeld, bijvoorbeeld via de website van het Steunpunt Cultuurlokaal ? Tot op vandaag wordt op zijn minst de indruk gewekt dat een aparte decretale regeling voor jeugd- en sportraden bestaat. Hoe staat het er nu voor en hoe rijmt men deze anomalieën met elkaar ? Een en ander geeft zeker geen blijk van goede regelgeving en respect voor de lokale bestuursniveaus.

De voorzitter : De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts : Mijnheer de voorzitter, de minister zal ongetwijfeld op het logistiek probleem antwoorden.

Wij hebben een overzicht van de geschiedenis van het decreet gekregen. De minister is niet verantwoordelijk voor wat er tot nu toe is gebeurd. Ik wil de datum van 28 maart 2002 onder de aandacht brengen. De heer Denys en ikzelf waren een week daarvoor op het ISB-congres (Instituut voor Sportbeheer) aanwezig. Toenmalig minister Anciaux had daar, bij monde van zijn kabinetschef, gesteld dat het voorontwerp van decreet op de lokale sportdiensten zou worden herbekeken.

Ik heb dit ook tijdens de bespreking van de beleidsbrief gesteld. Men wilde alles optimaliseren. Ofwel zou men opteren voor een snelle en slechts minieme wijziging van het voorontwerp van decreet op de sportdiensten van voormalig minister Sauwens, ofwel voor een grondige benadering die

men op de gemeentelijke diensten zou afstemmen. Er is overleg gehouden, maar daarna hebben wij er niets meer over gehoord. Wij hebben de beleidsnota gezien, maar daar stond dit punt niet langer als prioritair in vermeld. Minister Anciaux heeft dit punt teveel willen koppelen aan jeugd en cultuur. Daardoor is de zaak vastgelopen. Ik wil deze context nog even benadrukken.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik sluit mij aan bij wat de heer Gysbrechts heeft gezegd over het decretale kader van de lokale sportdiensten. Ik bewonder de minister dat hij zo snel werk over de topsport of de hervorming van Bloso heeft geleverd. Een van de uitgangspunten van het regeerakkoord in de paragraaf sport, was precies het lokale sportbeleid. Dat wordt beschouwd als de hoeksteen van het sportbeleid.

Mijnheer de minister, het Bloso is de centrale schakel, en daartussen staan de sportfederaties. Het decreet inzake de sportfederaties is tijdens deze legislatuur ook herwerkt en goedgekeurd. Het decreet over het lokaal sportbeleid blijft achterwege. Dat is echter geen verwijt. Uw voorgangers hebben dit wat laten aanmodderen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Minister Sauwens had het voorontwerp van decreet nog niet kunnen behandelen omwille van zijn plotse aftreden.

De heer André Denys : Het ontwerp van minister Sauwens stelde alleen dat de sportdiensten zouden worden herbekeken. Ik heb het over het decreet inzake lokaal sportbeleid. Dat houdt meer in dan een herziening van de sportdiensten.

Op dat terrein had voormalig minister Anciaux wel goede ideeën, namelijk om het breder te zien dan alleen maar de sportdiensten te subsidiëren en te herbekijken. Wij bekijken – en dat staat ook in het regeerakkoord – het lokaal sportbeleid als een driehoekswerking tussen de lokale scholen, de clubs en de lokale sportdiensten. Binnen deze driehoek moeten we komen tot een grote samenwerking, willen we ook komen tot het ontwikkelen van een visie. Daarom is ook een beleidssportplan nodig per gemeente en mogelijkheden voor nieuwe initiatieven met duidelijke afspraken.

De ideeën van voormalig minister Anciaux waren goed, maar ze zijn in de praktijk achterwege gebleven. Als we dit nog kunnen doen tijdens deze legislatuur, na het decreet op de sportdiensten, na uw ideeën omtrent topsport te hebben uitgewerkt en

Denys

na de hervorming van het Bloso in het kader van de bestuurlijke hervorming, zouden we fantastisch werk geleverd hebben ten aanzien van het globale sportbeleid. Daarom dring ik er ook op aan om werk te maken van het decreet over het lokale sportbeleid, en niet te doen zoals voormalig minister Sauwens – dit beperken tot het subsidiëren van de gemeentelijke sportdiensten -, maar het breder te bekijken binnen de driehoek zoals het in het regeerakkoord staat. Ik luister met aandacht of u daar eventueel een timing op kunt plaatsen.

De voorzitter : Minister Vanhengel heeft het woord.

Minister Guy Vanhengel : Mijnheer de voorzitter, de centrale vraag van mevrouw Van Hecke was waarom de minister en/of Bloso zo lang hebben gewacht met het versturen van duidelijke richtlijnen naar de gemeentebesturen inzake de gemeentelijke sportraden.

Het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid bevat een afzonderlijke titel die de organisatie van het overleg en de advisering van het gemeentelijk cultuurbeleid regelt. Deze tekst komt ter vervanging van het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid.

Dit opgeheven decreet regelde op eenvormige wijze de samenstelling en de organisatie van alle cultuurraden. Enkel voor de raad voor jeugdbeleid werd een uitzondering ingeschreven.

Door dit decreet werden alle adviesraden van alle gemeenten op dezelfde wijze georganiseerd, zowel de algemene cultuurraad, de sociaal-culturele raad als de sportraad. Het decreet van 13 juli 2001 regelt in algemene bewoordingen en zonder uitzonderingen te maken de nieuwe organisatie en samenstelling van de cultuurraden.

Artikel 65 van het decreet van 13 juli 2001 voorziet ten behoeve van de gemeenten een zeer ruime overgangsbepaling voor wat betreft de samenstelling van de adviesorganen die loopt tot 31 december 2002. Een aantal gemeenten heeft zijn cultuurraden, inclusief de sportraad, reeds aangepast. Het Bloso heeft echter vastgesteld dat andere gemeenten nog niet zijn begonnen met deze aanpassing. Bij brief van 28 november 2002 werden de gemeenten door het Bloso dan ook herinnerd aan de door het decreet van 13 juli 2001 ingeschreven

overgangsbepaling. Met het oog op de controle van de erkenningsvoorwaarden van het decreet van 5 april 1995 op de erkenning en de subsidiëring van de sportdiensten, werd aan de gemeenten gevraagd om, niet voor het einde van het jaar maar vóór 15 februari 2003, de nieuwe statuten ter controle over te maken, met de bijkomende mogelijkheid om ze op de eerstvolgende gemeenteraad na 15 februari 2003 nog te laten goedkeuren. Wat de timing betreft, zitten we daar dus wel goed. De gemeenten krijgen aldus drie maanden tijd om zich alsnog ten aanzien van het Bloso in orde te stellen, wat naar mijn oordeel ruim voldoende is.

Vóór de inwerkingtreding van het decreet van 13 juli 2001 werd de organisatie en de samenstelling van de gemeentelijke culturele adviesorganen geregeld door het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid. Dit decreet bepaalde dat de gemeentelijke overheden over alle aangelegenheden bedoeld in artikel 4, paragraaf 1 tot en met 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, advies dienden te vragen aan de raden voor cultuurbeleid. In artikel 4, paragraaf 9 staat : ‘... is de bevoegdheid lichamelijke opvoeding, sport en het openluchtlevens’. Het decreet bepaalde ook de wijze waarop de adviesorganen moesten worden samengesteld.

Het decreet van 5 april 1995 op de erkenning en de subsidiëring van de sportdiensten stelt in artikel 5, paragraaf 5, a, als voorwaarde tot erkenning dat de gemeente moet beschikken over een afzonderlijke en autonome sportraad zoals bepaald in het decreet van 24 juli 1991.

Het decreet van 13 juli 2001 heft het decreet van 24 juli 1991 op en legt ter vervanging een nieuwe organisatievorm op inzake het overleg en de advisering van het gemeentelijk cultuurbeleid.

Het decreet voorziet ook in een overgangsbepaling waarbij tot 31 december 2002 de adviesorganen nog mogen zijn samengesteld volgens het decreet van 24 juli 1991. Na 31 december moet dus overgestapt worden op de nieuwe organisatiestructuur. Daarbij wordt in de Toelichting gesteld dat het de bedoeling moet zijn om alle culturele actoren – in de ruimste betekenis van het woord – uit te nodigen en hierbij te betrekken.

Zoals in de Toelichting bij het decreet van 13 juli 2001 ook wordt gesteld, heeft dit decreet tot doelstelling om in een aantal verschillende cultuurbeleidsdomeinen te komen tot een geïntegreerd cultuurbeleid, bijvoorbeeld in cultuurcentra, openbare

Vanhengel

bibliotheken enzovoort, en regelt het anderzijds het overleg en de advisering van het gemeentelijk cultuurbeleid ter vervanging van het decreet van 24 juli 1991. De eerste doelstelling regelt een aantal strikt omschreven culturele aangelegenheden, de tweede doelstelling heeft betrekking op de hele regeling inzake overleg en advisering, zonder dit te beperken tot bepaalde culturele materies en dus inclusief de sport.

In de afzonderlijke titel van het decreet van 13 juli 2001 die handelt over de adviesorganen, wordt over de verschillende artikels heen gesproken over drie vormen van adviesorganen : ten eerste één gemeentelijke cultuurraad, ten tweede de sectorale deelraden en ten derde de afzonderlijke adviesorganen. In de Toelichting wordt gesteld dat indien het gemeentebestuur afzonderlijke adviesorganen heeft opgericht voor sport, die buiten de overkoepelende gemeentelijke cultuurraad vallen. De Toelichting stelt dat het gemeentebestuur zich rechtstreeks zal moeten richten tot deze deelraden voor aangelegenheden inzake sport en jeugd. De bedoeling van artikel 58, waarbij voor advies inzake sport expliciet verwezen wordt naar de sportraad, kan dan ook enkel maar zijn om de gemeenten erop te wijzen dat zij inzake sport advies vragen aan de sportraad en niet aan de overkoepelende gemeentelijke cultuurraad of aan de enige cultuurraad. De bepalingen die zijn opgenomen in Titel V van het decreet van 13 juli 2001 zijn dan ook van toepassing op de sportraad.

De sportraad is aldus een afzonderlijk adviesorgaan conform het decreet van 5 april 1995 houdende de erkenning en de subsidiëring van de sportdiensten, dat als erkenningsvoorwaarde stelt dat de sportraad een autonome en afzonderlijke sportraad moet zijn. Ik heb er uiteraard ook geen moeite mee dat, zoals ook vermeld in het oude decreet van 24 juli 1991, er geregeld gezamenlijk overleg wordt georganiseerd tussen de afzonderlijke raden en er informatie wordt uitgewisseld. Dit kan naar mijn oordeel het best gebeuren door de cultuurbeleidscoördinator.

Voor de gemeenten die niet opteren voor een autonome en afzonderlijke sportraad, bijvoorbeeld een groot aantal niet-erkende gemeenten, moet de gemeente bij de gemeentelijke cultuurraad verplicht advies inwinnen over de materie sport, aangezien de bevoegdheid sport door het decreet van 13 juli 2001 impliciet is toegekend aan de adviesorganen. De toepassing op de hierboven vermelde wijze van het decreet van 13 juli 2001 laat toe om verder uit-

voering te geven aan het decreet van 5 april 1995. Het is steeds de bedoeling geweest om de advisering inzake culturele aangelegenheden op een uniforme wijze te organiseren binnen de gemeente.

Mevrouw Van Hecke, u vroeg waarom deze interpretatie dan niet veel eerder werd meegedeeld, bijvoorbeeld via de website van het steunpunt Cultuurlokaal, waar tot op vandaag op zijn minst de indruk wordt gewekt dat er een aparte decretale regeling bestaat voor jeugd- en sportraden. Ik zal met minister van Cultuur Van Grembergen, die verantwoordelijk is voor het steunpunt Cultuurlokaal, contact opnemen om deze informatie via dat kanaal verder te verspreiden.

Wat de gewone praktische toepassing betreft van de decretale bepalingen, zoals de termijnen en dergelijke, rijst er volgens mij geen probleem en kunnen we gerust de regeling aanhouden zoals die is beschreven in een brief van het Bloso en zoals ik ze hier heb beschreven.

Ik kom terug op de vragen die zijn gesteld door de heren Gysbrechts en Denys. Reeds op het ISB-congres op 28 maart heeft mijn voorganger bij monde van zijn kabinetschef laten weten dat hij het niet meer zag zitten om het ontwerp van decreet zoals het in zijn schuif lag, tot toepassing te brengen. Daar zijn verschillende redenen voor, waarvan de belangrijkste waarschijnlijk van budgettaire aard is. Het ontwerp van decreet zoals hij het in zijn schuif had liggen, voor zover ik daar de juiste informatie over heb gekregen, zou tot een meerkost hebben kunnen leiden voor de Vlaamse Gemeenschap van ruim een half miljard frank. Mijn voorganger was tot de bevinding gekomen dat hij misschien op een probleem afstevende, vooral omdat hij op hetzelfde ogenblik bezig was met de beschikbare budgetten die binnen zijn bevoegdheidsdomeinen aanwezig waren, steevast te gebruiken om vooral de cultuurpoot van zijn beleid te versterken. De heer Gysbrechts heeft overschot van gelijk. Mijn voorganger heeft zelf, eerder dan hier wordt aangegeven, gevoeld dat hij op een moeilijk spoor zat en heeft dat ook openlijk gezegd.

Mijnheer Denys, het regeerakkoord is ten aanzien van het lokale sportbeleid vrij duidelijk. Ik wil me voor driehonderd percent in dat regeerakkoord inschrijven. Binnen de formule van de driehoek, met de gemeentelijke sportdienst of de gemeente, het plaatselijk onderwijs en de clubs, moeten we een inspanning leveren om het beleid, naast andere domeinen, te versterken. De vraag is alleen of we dat via een nieuw decreet moeten doen. De heer Gysbrechts is een goed voorbeeld van een burgemees-

Vanhengel

ter die er in zijn gemeente binnen de bestaande decretale bepalingen in is geslaagd om bijvoorbeeld het voorbije jaar te komen tot een erkende goedwerkende plaatselijke sportdienst met een sportfunctionaris. Dit kan binnen de regelgeving zoals die bestaat in de huidige stand van het ontwerp van decreet.

Ik ben, net zoals mijn voorganger het was aan het einde van zijn ambtsperiode, een beetje bevreesd om grote decretale wijzigingen door te voeren die misschien niet goed worden begrepen en uiteindelijk in de optie van het regeerakkoord, namelijk het versterken van de genoemde driehoek, niet meteen tot resultaten zal leiden. In dezelfde redenering stel ik overigens ook vast dat gemeenten me meestal geen vragen stellen over de interne organisatie, maar over de infrastructurele mogelijkheden om de driehoek goed te laten functioneren. Na overleg met onder meer het ISB, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en tal van betrokkenen op het terrein en na vele bezoeken over heel Vlaanderen, komt het mij voor dat binnen de korte tijdsduur die me nog rest tot het einde van de legislatuur, een inspanning met betrekking tot het infrastructurele aspect misschien nog belangrijker kan zijn dan het opstellen van een totaal nieuw decreet op het sportbeleid.

Zelf ben ik er nog niet helemaal uit, ik heb dit al aangegeven bij de bespreking van de beleidsbrief. Deze afweging zal wel binnen de kortste keren definitief moeten worden gemaakt en zal bepalend zijn voor wat we zullen doen tegen het einde van de legislatuur. Mijnheer Denys, het heeft ook een voordeel als we het decreet niet meteen maken : zo blijft er ook nog werk op de plank voor mijn opvolger.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, aan de minister is een goed advocaat verloren gegaan. Die begint ook met eerst de stelling te pomen die hij wil verdedigen en neemt dan de regels die hij van toepassing kan verklaren om die bepaalde stelling te bewijzen.

Mijnheer de minister, een aantal zaken zijn totaal onjuist. De verlenging van de termijn tot 15 februari zou u per omzendbrief doen. Dit kunt u echter niet. Decretaal moeten de raden immers voor 31 december 2002 geïnstalleerd zijn. Men kan nooit een decretale termijn bij omzendbrief verlengen.

Uw bezorgdheid over de toepassing siert u. Dat neemt niet weg dat mijn diagnose dat het eigenlijk over minder dan een maand gaat, wel juist is, maar het siert u dat u begrip opbrengt voor de gemeentebesturen.

U maakt een cirkelredenering. In de autonome sportraden werd voorzien door het decreet van 1995. Zij waren toen gestructureerd op basis van de adviesorganen van het decreet van 1991. Deze redenering gaat niet meer op voor de structuur van de raden voor cultuur in dit decreet. Ik geef maar één voorbeeld. Dat men in de culturele sector de professionele organisaties mee betreft in het cultuurbeleid, is vanzelfsprekend. Als u dat wilt transponeren en zo sportraden samenstellen, dan wens ik u veel plezier. Dan moeten hier bijvoorbeeld uitbaters van fitnesscentra bij worden betrokken, aangezien zij professioneel met sport bezig zijn. Het wordt moeilijk om die sportadviesraden samen te stellen, volgens de doelstellingen van deze adviesraden zoals die zijn bepaald in het decreet houdende het gemeentelijk cultuurbeleid. Deze regels zijn helemaal niet transposeerbaar. Zij hebben het over het samenstellen van een raad voor cultuur, die niet bevoegd is indien er een autonome sportraad is, wat het geval is in alle gemeenten waar vandaag een sportbeleid wordt ontwikkeld.

U gaat er dus van uit dat er autonome sportraden zijn, die over sportmateries zullen adviseren. Nu wilt u die autonome sportraden op een bepaalde manier samenstellen, en daarvoor gebruikt u het artikel uit het lokaal cultuurdecreet. In de brief van Bloso staat immers te lezen dat men sport als cultuur beschouwt. Nogmaals, ik vind dit een goede poging. Vandaag was er wellicht geen enkele andere oplossing mogelijk om te kunnen werken. Maar ik vind het inderdaad veel te laat, daar men in het voorjaar al de beslissing nam om geen decreet te maken waarbij men de sportraden zou regelen. Men wist immers dat ze op dat ogenblik zonder decretale basis functioneerden. Ik vind dus dat men al vroeger een oplossing had kunnen vinden.

Het was veel gemakkelijker geweest om de samenstelling van de sportraden tijdelijk, via een overgangsbepaling, in te brengen in het decreet van '95. Als u hier gewoon overal het woord 'cultuur' vervangt door het woord 'sport', dan wens ik u veel succes bij die samenstelling van de sportraden volgens de bepalingen van het decreet van 13 juli 2001.

Ik begrijp uiteraard uw redenering om deze oplossing te verdedigen, maar het is niet de juiste oplossing.

Van Hecke

sing. Dit is nooit de bedoeling geweest van het lokale cultuurdecreet. Het is wellicht beter dat u wat bijsturingen geeft voor de toepassing van dit decreet, in plaats van dit artikel over de adviesraden te transponeren naar sport. Dan kunt u het beter helemaal daarbuiten doen, en gewoon de grote lijnen overnemen. Dit is niet zonder meer transponeerbaar. Ik heb heel veel sympathie voor uw poging, maar noch de termijn, noch de toepassing van het decreet stroken juridisch-technisch met de werkelijkheid.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Mijnheer de minister, ik dacht een lichte aarzeling vast te stellen toen u het had over het al dan niet noodzakelijk zijn van een nieuw decretaal kader inzake het begeleiden van het sportbeleid op lokaal niveau.

Ik houd er een andere mening op na. Het huidige decreet is vooral gericht op de structuur van de sportdienst. Ik kan me voorstellen dat het ISB, de overkoepelende vereniging van de gemeentelijke sportdiensten, hoewel die zeer verdienstelijk is, op de eerste plaats alleen bekommerd is om het verstevigen van de eigen structuur. Het decreet werd destijds opgemaakt om de structuur van de gemeentelijke sportdiensten te verstevigen. De bedoeling ervan was goed. U zult me niet horen zeggen dat er terzake sprake is van een mislukking. Integendeel, de gemeenten leveren grote inspanningen op het vlak van sport. Jaarlijks besteden ze in Vlaanderen in het algemeen meer dan 12 tot 13 miljard frank aan sport. Dat is veel meer dan de Vlaamse overheid. De Vlaamse overheid beschikt over geld op basis van een decreet, dat vooral die gemeentelijke sportdienst wilde versterken. Het gaat dus over een structuursubsidiëring.

Ik meen dus dat we nood hebben aan een nieuw decreet met een nieuwe visie. Dan moet het gaan over een beleidsvisie, die meer behelst dan het subsidiëren van de gemeentelijke sportdienst : ook de samenwerking en de kwaliteit van de sport moeten aan bod kunnen komen en een groter aandeel kunnen krijgen bij de subsidiëring.

Minister Sauwens gaf weliswaar meer geld, maar hij behield het decreet. Daarom vond ik dat hij geen visie had. Minister Anciaux had misschien een visie, maar hij heeft er niets aan gedaan. Ik hoop dat u de minister wordt die een visie heeft en hier ook iets aan doet.

De voorzitter : Minister Vanhengel heeft het woord.

Minister Guy Vanhengel : Ik wil de twee vraagstellers bedanken. Ik zal de suggesties van de heer Denys ter harte nemen. Mijnheer Denys, ik zal mijn best doen.

Mevrouw Van Hecke, er zit een grond van waarheid in de stellingen die u hebt ontwikkeld. We hebben inderdaad geprobeerd om, gezien de situatie waarmee we werden geconfronteerd, de meest haalbare hypothese naar voren te schuiven. Degenen die voor het verzenden van de omzendbrief contact opnamen met het Bloso, konden ook wel weten dat dit de redenering was die het zou aanhouden.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Het is niet juist te beweren dat een aantal gemeenten met autonome sportraden zich al aan het decreet van 13 juli 2001 hadden aangepast.

Minister Guy Vanhengel : Toch een aantal. De vraag is echter wat we gaan doen. Brengen we wat wijzigingen aan aan het bestaande decreet, alvorens te komen tot een volledig nieuw decreet, zodat de toepassing ervan duidelijker en eenvoudiger wordt ? Of gaan we toch proberen een totaal nieuw decreet te maken ? Voor het afsluiten van het jaar zou ik terzake de knoop willen doorhakken, maar ik sluit helemaal niet uit dat de oplossing veeleer uw richting zal uitgaan, dat het dus een aanpassing zal zijn aan het bestaande om een en ander duidelijker te maken tot aan het einde van de zittingsperiode.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Guy Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de aangekondigde reorganisatie van de topsportscholen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Vanhengel, Vlaams minister van Sport en Brusselse Aangelegenheden, over de aangekondigde reorganisatie van de topsportscholen.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, sinds september 1998 hebben de scholen geïnvesteerd in de uitvoering van het convenant inzake topsport. Als we de financiële inspectieverslagen mogen geloven, dan is dat vrij behoorlijk gegaan.

In de beleidsnota Sport 1999-2004, die door de voltallige Vlaamse regering werd goedgekeurd – weliswaar voor uw aantreden –, staat de beleidsoptie om het aantal topsportscholen uit te breiden gezien hun toenemend succes. In het Nieuwsblad van 8 november jongstleden, naar aanleiding van een bijeenkomst van de topsportscholen in het Bloso-centrum in Herentals, konden we lezen dat de Vlaamse topsportscholen blijven groeien.

Het is niet de eerste maal dat deze problematiek wordt behandeld in dit parlement. Ook de heer Martens, de heer Van Nieuwkerke en anderen hebben er vragen over gesteld. De voorbije jaren werden immers zowel door minister Anciaux als door minister Vanderpoorten evaluatierapporten opge maakt over die topsportscholen. In die topsportscholen heerst momenteel een grote onrust. Minister Vanderpoorten heeft immers een voorstel aangekondigd tot reductie van het aantal scholen. Ze heeft terzake een aantal elementen naar voren gebracht, die ik hier niet ga herhalen. Het tijdschema terzake was echter niet duidelijk.

Mijnheer de minister, u bent minister van Sport. Daarnet werd verwezen naar Kim Clijsters. We kennen diverse mensen die het via de topsportscholen gemaakt hebben in de competitiesport. Er heerst dus een grote onrust. Ik geef het voorbeeld van de topsportschool Ter Borch in West-Vlaanderen. Ik ben voorzitter van een basketbalploeg in eerste afdeling, Wevelgem. We hebben daar niet het topsportconvenant inzake basketbal, want dat zit elders. Toch is dit een optie. Dit is nu al het tweede schooljaar op rij met meer dan 30 inschrijvingen. Dit is dus vrij succesvol. Daar wordt in geïnvesteerd, ook in andere sporten. Nu doet in West-Vlaanderen echter het gerucht de ronde dat deze topsportschool in Meulebeke zou worden gesloten en er een verhuis op til is naar Brugge. Ik ben geen onderwijsspecialist, maar er is toch ook spanning tussen de diverse netten. Dit alles geeft onrust in de sector en in de respectieve sporttakken.

Mijnheer de minister, bent u als minister van Sport betrokken bij deze plannen van uw collega ? U bent immers een medecontractant bij dit topsportconvenant van 1998. Werd hierover reeds advies gevraagd aan het Instituut Topsport Vlaanderen ?

Zo ja, wat was de inhoud van het advies ? Wanneer zal de beslissing over de reductie worden afgerond ? Het is bijna kerstvakantie. Nadien begint het einde van het schooljaar alweer in zicht te komen. Het zal sneller 1 september zijn dan we zelf beseffen.

Minister Guy Vanhengel : U vergeet de paasvakantie.

De heer Carl Decaluwe : Dan komen de inschrijvingen. De wervingscampagnes beginnen in de paasvakantie.

Zullen de huidige topsportscholen en -leerlingen tijdig worden geïnformeerd over de nieuwe verdeling ?

De voorzitter : Minister Vanhengel heeft het woord.

Minister Guy Vanhengel : Mijnheer de voorzitter, er is op dit ogenblik nog geen enkele beslissing genomen, door geen enkele instantie, over een reorganisatie van de huidige topsportscholen. Er wordt momenteel alleen een advies voorbereid voor de Vlaamse ministers van Onderwijs en van Sport.

Ik wil even de geschiedenis van dit dossier schetsen. In maart 2001 is het eindrapport verschenen van het Interuniversitair Onderzoekscentrum Sport, het IOS, over de evaluatie van de opzet en de werking van de topsportscholen in Vlaanderen. In juni 2001 heeft de begeleidingscommissie van het Topsportconvenant de evaluatie van de topsportscholen, opgemaakt door de subcommissie Sport, goedgekeurd. De begeleidingscommissie groepeerde alle partners die betrokken zijn bij de topsportscholen. Beide documenten werden voor advies overgemaakt aan de Vlaamse minister van Onderwijs.

Uit beide evaluaties blijkt dat de sportsector, namelijk de 14 sportfederaties die in een topsportschool participeren, vragende partij is voor een kwalitatieve en organisatorische bijsturing van de topsportscholen. Doel daarbij is meer studiefaciliteiten en studierichtingen Topsport aan te bieden, naast een betere kwalitatieve omkadering inzake infrastructuur, zowel medisch als paramedisch, internaat en studiebegeleiding voor leerkrachten of studiepakketten.

In maart 2002 werd een bevraging over de reductiemogelijkheden en –strategieën van de topsportscholen in Vlaanderen gehouden. De scholen wer-

Vanhengel

den door het departement Onderwijs bevestigd, de sportfederaties werden door het Bloso bevestigd.

Op de begeleidingscommissie van 5 juni 2002 werd unaniem een procedure en een timing afgesproken. Ten eerste, de subcommissie Sport met de sportfederaties, het BOIC en het Bloso, maken een gefundeerd advies over een mogelijke reorganisatie van de topsportscholen op. Ten tweede, de subcommissie Onderwijs met het kabinet Onderwijs, de inspectie Onderwijs en de onderwijskoepels, maken eveneens een gefundeerd advies op. Ten derde worden beide adviezen op de begeleidingscommissie van eind oktober 2002 besproken.

Op de begeleidingscommissie van 7 november 2002 bleek alleen de subcommissie Sport een concreet voorstel te hebben ingediend. De subcommissie Onderwijs was nog niet klaar. Het voorstel van de subcommissie Onderwijs zal worden ingediend met het oog op de begeleidingscommissie van 13 februari 2003 en dan samen met het voorstel van de sportsector worden besproken.

Er werd geen advies gevraagd aan de VZW Instituut Topsport Vlaanderen. Het ITV is immers geen ondertekenaar van het topsportconvenant en is ook niet rechtstreeks betrokken bij de werking van de topsportscholen. Het ITV begeleidt en ondersteunt wel een aantal sportfederaties, die in een topsportschool participeren.

De vragen twee en drie zijn op dit ogenblik nog niet aan de orde. Laten wij vermijden onrust in de sector te zaaien voor de begeleidingscommissie is samengekomen. Pas als deze commissie is samen-

gekomen, kunnen wij verdere stappen ondernemen. Wij zullen dit behoedzaam doen.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Ik dank de minister voor zijn historisch overzicht. Het wordt rijkelijk laat om dit voor het volgend schooljaar nog te implementeren. Het zou trouwens niet goed zijn om nog iets voor het volgend schooljaar te wijzigen. Wij hebben de onrust niet gecreëerd, wel de Vlaamse minister voor Onderwijs.

Het Instituut Topsport Vlaanderen (ITV) is vanzelfsprekend geen ondertekenaar van het topsportconvenant omdat het in 1998 nog niet bestond. Het ITV zou wel waardevol advies kunnen uitbrengen over de topsport. Dit zou een meerwaarde voor het debat kunnen betekenen, en het zou dus goed zijn om deze mensen bij het debat te betrekken.

Mijnheer de minister, bent u bereid om een kopie van het concreet voorstel van de Begeleidingscommissie Sport van 7 september 2002 te geven ? Dat kan het debat mee kruiden.

De voorzitter : Minister Vanhengel heeft het woord.

Minister Guy Vanhengel : Ik zal dit voorstel zeker meenemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.55 uur.*
